

zuje toliko na špatnou jakost drátů, které nejsou trvanlivé, vytýká tudíž jediné vady části použitého materiálu.

Posuzoval-li však žal. úřad oplocení jako celek a dospěl-li k závěru, že celé zařízení nutno uznati za trvalé a nikoliv za přechodné nebo dočasné, nelze vzhledem k právě řečenému tento závěr uznati nelogickým nebo v rozporu se zjištěnými skutečnostmi, neboť toliko v tom, že část upotřebeného materiálu podléhá snad brzké zkáze a musí býti nahrazena, nemůže ještě ohrazení jako celku odejmouti povahu trvanlivosti ve smyslu cit. § 3.

Pokud konečně stížnost uvádí, že obě zúčastněné strany, které jako členové hon. společenstva stojí v přímém smluvním poměru k pachtýři honitby, nemohou tento právní poměr jednostranně rušiti, jeví se bezdůvodnou, neboť pachtovní poměr se uzavírá mezi pachtýřem a honebním společenstvem jako právnickou osobou, jednotliví členové společenstva však k pachtýři nestojí v žádném přímém právním poměru.

Pokud stížnost poukazuje k tomu, že společenstevní honitba byla pronajata včetně sporných pozemků, jde o okolnost zcela nerozhodnou pro zodpovězení otázky, jsou-li splněny podmínky § 3, neboť zákon neváže vznik samostatné honitby podle tohoto ustanovení na souhlas pachtýře společenstevní honitby.

Č. 12.110.

Z n á m k o v é p r á v o: Je slovo »Praga« způsobilé k zápisu jako ochranná známka?

(Nález ze dne 31. října 1935 č. 18.926/35.)

P r e j u d i k a t u r a: srov. Boh. A 3319/24, 6327/27, 11.737/35.

V ě c: Firma Českomoravská-Kolben-Daněk, akciová společnost v Praze (adv. Dr. Jaroslav Hilbert z Prahy) proti ministerstvu obchodu (za zúč. firmu »Sigmund Pumpy« Bratří S. v O. adv. Dr. Zdeň. Landes z Prahy) o ochrannou známku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost. — — —

D ů v o d y: Podle spisů byla pro fu Českomoravská-Kolben-Daněk, akciová společnost v Praze — dnešní st-lku — zapsána 26. dubna 1928 u obch. komory v Praze pro stroje a vozidla všeho druhu, zvláště automobily, automobilové motory, karoserie, chasis, součásti a příslušenství automobilů pod č. 34404 známka, vykazující zlatý erb, na němž jest proveden ve zlaté barvě dvojchvostý heraldický lev. Pozadí lva tvoří střídavé bílé a červené svíslé pásy s modrými klíny nahoře. Nad vlastním erbem jest ozdoba, připomínající svým tvarem korunu a obsahující na zlatém podkladě bílý nápis »Praga«.

Pro firmu Bratří S. v L. — dnes stranu zúčastněnou — byla zapsána 17. května 1932 u obch. komory v Olomouci pro čerpací stanice, čerpadla, všechna vodovodní a instalační zařízení pod č. 4992 slovní známka »Sigmund Praga«.

Nař. rozhodnutím zamítlo min. obch. žalobu de pres. 13. srpna 1932, kterou se domáhala st-lka výmazu známky zúčastněné strany č. 4992/Olomouc podle § 3 znám. novely z r. 1895 z důvodu její zaměnitelné podobnosti se známkou č. 34404/Praha, již spatřovala ve slově »Praga« oběma známkám společném. Současně uznal žal. úřad st-lku povinnou k náhradě útrat sporu.

Při tom řídilo se min. těmito úvahami:

»Známky obsahují jako jedinou společnou součást slovo »Praga«, t. j. latinské pojmenování města Prahy. Význam tohoto latinského jména bude, byť i snad ne všeobecně, tedy přece podstatné části konsumentů znám, zvláště pak ovšem osobám znalým latiny. Již tato okolnost postačí k tomu, aby slovo »Praga« bylo způsobilé udávati místo výroby nebo jinakého původu zboží. Jest pak na snadě, že alespoň podstatná část konsumentů bude slovo »Praga« pojímati skutečně jako údaj místa výroby nebo původu zboží. Ani st-lka neuvádí žádnou okolnost, která by odůvodnila závěr, že slovo »Praga« bude konsumenty pojímáno jako označení fantasiijní. Takovým důvodem by tu mohla býti na př. mnohoznačnost slova, jeho notorická neznámost geografického místa atd. Žádný z těchto důvodů však na daný případ nepřiléhá. Třeba proto dáti zúčastněné straně za pravdu, že označení »Praga« jest jako údaj místa výroby nebo původu chráněného zboží vyloučeno z ochrany podle ustanovení § 1 znám. novely z 30. července 1895 č. 108 ř. z. Okolnost st-lkou tvrzená, že označení »Praga« je pro ni typické a že se výrobky »Praga« staly známými pro st-lku, nic neprokazuje pro způsobilost slova »Praga« k zápisu, ježto průkaz vžití činí způsobilými k zápisu jediné známky nedisinktivní, jejichž způsobilosti by jinak bránil předpis § 1 zák. o ochraně známek ze 6. ledna 1890 č. 19 ř. z., nikoli však také známky popisné, vyloučené z ochrany podle § 1 znám. novely č. 108/1895 ř. z. Jedině tento výklad jest v souhlase s doslovem čl. I. novely ze 17. března 1913 č. 65 ř. z., kterým byl doplněn § 1 znám. zák., nikoli však také § 1 znám. novely.«

»Ze všech těchto úvah plyne, že slovo »Praga« samo o sobě by nemohlo býti zapsáno jako známka a že nemůže požívati ochrany z důvodů ustanovení § 1 znám. novely z 30. července 1895 č. 108 ř. z. Ježto pak slovo »Praga«, jak bylo vyloženo v předcházejícím odstavci tohoto rozhodnutí, nemůže jako deskriptivní požívati zákonné ochrany, nemůže slovo to býti důvodem pro zaměnitelnou podobnost známek, neboť podobnost známek mohou založiti pouze taková slova, po případě skupiny slov, které svou pregnantností jsou způsobilé označiti původ zboží z určitého podniku. Této pregnantnosti však postrádají slova výlučně popisného obsahu. Dále třeba tu uvážiti, že by uznáním podobnosti byla v tomto případě přiznána fakticky ochrana označení, které jest z ochrany vyloučeno a jehož monopolisaci pro jednoho podnikatele zákon nepřipouští. Znamka zúčastněné strany obsahuje pak kromě slova »Praga« ještě slovo »Sigmund«, které však ve známce st-lky chybí. Znamka st-lky nevykazuje kromě slova »Praga« jiné součásti slovní. Grafické prvky ve známce st-lky se naproti tomu nevyskytují

v ryze slovní známce zúčastněné strany. Ze všech těchto důvodů shledalo min., že mezi srovnávanými známkami není podobnosti podle § 3 známk. novely. Již tato okolnost však sama o sobě postačuje k úsudku, že nejsou v tomto případě splněny podmínky žaloby podle § 3 známk. novely ze 30. července 1895 č. 108 ř. z. Nebylo proto třeba se zabývatí ostatními přednesy stran. Zvláště tu také nebylo ani třeba zkoumatí, zda byly známky zapsány pro stejný či různý druh zboží.»

O stížnosti do tohoto rozhodnutí nss uvážil:

Na sporu je jedině otázka, zdali slovo »Praga«, vyskytující se v obou střetnuvších se známkách, je s to založiti jejich zaměnitelnou podobnost podle § 3 známk. novely z r. 1895.

V té příčině zastává nss ve své ustálené judikatuře (srov. Boh. A 3319/24) právní názor, že za podobné sice sluší uznati známky, obsahující slova nebo skupinu slov tak pregnantních, že zřejmě mohou býti pojímána konsumentstvem jako pojmenování označovaného zboží, a to bez ohledu na strukturu střetnuvších se známek, t. j. bez ohledu k tomu, je-li jedna z nich známkou ryze slovní, druhá pak kombinovanou a také bez zřetele na ostatní jejich obsah. Takovouto výraznost nelze upíratí slovům nebo skupinám slov, jsou-li rázu fantasijského v pravém slova smyslu, t. j. jde-li o slova, utvořená invencí svého původce právě za tím účelem, aby původ zboží označovala, nelze ji však přiznati v duchu známkového práva slovům, jež jsou značkami volnými nebo povahy deskriptivní ve smyslu § 1 známk. novely z r. 1885.

Buduje na shodném právním stanovisku, odepřel žal. úřad přiznati slovu »Praga« způsobilost založiti podobnost střetnuvších se známek z důvodu, že slovo to jako označení místní může býti pojímáno konsumenty jako označení místa původu chráněného zboží.

Stížnost brojíc proti tomu nepopírá, že slovo »Praga« jako latinský název Prahy má objektivně význam geografický, ani netvrdí, že invencí svého původce bylo vytvořeno k označování zboží jím chráněného, nýbrž namítá, že dlouholetým užíváním a kvalitou výrobků takto označených a pocházejících z podniků stálých pozbyl zeměpisný charakter slova toho své výlučnosti a že proto nemůže býti pochyby o tom, že by snad název »Praga« značil a měl značiti v kruzích zájmových pouze geografické místo výroby. Stížnost tudíž připouští v zásadě, že slovo »Praga« má objektivně význam geografický a že užito k označení zboží z podniku stálky může býti proto pojímáno jako označení místa původu, má však za to, že není-li tak pojímáno výlučně, t. j. za všech okolností a veškerenstvem konsumentstva, že již tato skutečnost vylučuje jeho deskriptivní charakter podle § 1 známk. novely z r. 1895.

Tomuto stanovisku nemohl nss přisvědčiti, setrvav na právním názoru, vysloveném na podkladě dosavadní judikatury, jmenovitě v nál. Boh. A 11.737/35, že pro řešení otázky, zda to které slovo, užité za známku, jest slovem popisným, není rozhodno, zda musí či nemusí slovo to za všech okolností býti jako popisné pojímáno nebo zda může býti pojímáno také jinak, nýbrž zda může býti chápáno jako popisné nebo zda je zjištěno nebo notoricky známo, že tak pojímáno býti nemůže.

Když tedy stížnost sama nevylučuje, že slovo »Praga«, obsažené v její známce, může býti chápáno jako slovo ukazující na místo výroby, a netvrdí, že notoricky tak pojmáno býti nemůže, nelze shledati nezákonným ani nedostatečně skutkově fundovaným výrok žal. úřadu, že slovo to jako popisné není podle § 1 znám. novely z r. 1895 způsobilé z důvodů uvedených ve výše cit. nál. Boh. A 3319/24 založiti zaměnitelnou podobnost ve smyslu § 3 znám. novely.

K dalším vývodům stížnosti stačí poukázati na nál. Boh. A 6327/27, v němž zaujal nss v zásadě stanovisko, na němž rovněž trvá, že místním označením, nepřipustným podle § 1 znám. novely, jest rozuměti nikoliv jen takové označení, jež jest jménem právě toho místa, na kterém se ten který podnik nalézá, nýbrž i místní jméno, jež může býti pojmáno jako místo výroby chráněného zboží.

Č. 12.111.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní: Trvá mezi majitelem půdy, věnované pěstování tabáku, a »tabákovými zahradníky« poměr služební nebo pracovní jako předpoklad pojistné povinnosti podle zák. č. 221/1924 Sb.?

(Nález ze dne 2. listopadu 1935 č. 19.216/35.)

Prejudikatura: Boh. A 11.604/34, 11.114/34 a j.

Věc: Okresní nemocenská pojišťovna v Chustu proti zemskému úřadu v Užhorodě o pojištění nemocenské, invalidní a starobní.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Stěžující si pojišťovna předepsala na základě mzdové revise M. F. platebním výměrem z 10. října 1931 dodatečně podle § 16 zák. č. 221/24 Sb. ve znění zák. č. 184/28 Sb. za osoby vyjmenované v konsignaci, k výměru připojené, nemocenské, invalidní a starobní pojistné za léta 1926 až 1930 s úroky z prodlení úhrnnou částkou 35.465 Kč 95 h. K stížnosti M. F. zrušil okr. úřad v Chustu tento platební výměr. Nař. rozhodnutím zem. úřad v Užhorodě potvrdil toto rozhodnutí v podstatě z toho důvodu, že právní poměr mezi tabáčními zahradníky a M. F. nelze považovati za smluvený poměr pracovní nebo služební ve smyslu § 2 zák. č. 221/24 Sb., nýbrž jen za poměr společenský, jak bylo zjištěno okr. úřadem v Chustu na základě potvrzení obce Č., dále výpověďmi osob, za které byl vydán dotčený platební výměr, a znaleckou výpovědí ředitele nákupu tabáku inž. Mil. R., takže vykázání tabáční zahradníci jako spolupodnikatelé nepodléhali nemocenskému pojištění. Při tom nutno uvážit, že oni při svých pracích nebyli závislí na dispozicích M. F. jako majitele obdělávané půdy. Dozíral-li on případ od případu nad správným vykonáváním prací, třeba si to vysvětliti tím, že měl zájem na tom, aby zjistil, zda jeho kontrahenti dodržují společenskou smlouvu. Z takového dozoru nelze však odvozovati závislost tabáčních zahradníků na majiteli půdy. Dále nutno přihlídnouti k tomu, že tabáční za-